ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 020 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.1.2016

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 018/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 03/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ມັງກອນ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 018 /ສພຊ

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແລະ ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

<u>ມາດຕາ 1</u> ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

<u>ມາດຕາ 2</u> ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ທັນວາ 2015

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 69 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ທັນວາ 2015

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ)

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ຮັ່ງມີຜາສຸກ, ປະເທດຊາດ ັ່ງຄັ່ງ ເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ປະຊາທິປະໄຕ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່) ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ອົງການບໍລິຫານແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດ ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ດ້ານ ການເມືອງ, ການປົກຄອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນ

ຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະບານ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ນຳພາເປັນໝູ່ຄະນະ ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບ ໂດຍມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ເປັນຜູ້ນຳພາ;
2. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລັດ ຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຖືເອົາ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເປັນກຳລັງແຮງ ແລະ ເອົາການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ເປັນສຳຄັນ;
4. ນຳໃຊ້ວິທີການ ສຶກສາອົບຮົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
5. ກະທັດຮັດ, ທັນສະໄໝ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດກາໄດ້;
6. ເປັນແບບຢ່າງ ໃນການປະຢັດ, ຕ້ານການຟຸມເຟືອຍ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ອື່ນ;
7. ຮັບປະກັນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີການເຕີບໂຕ ໂດຍຕິດພັນກັບການພັດທະນາທາງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ.

ໝວດທີ II
ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ;
2. ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ຕໍ່ປະທານປະເທດ;
3. ອອກ ດຳລັດ, ມະຕິ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ;

4. ກຳນົດ ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ, ການປັບປຸງ, ການລົບລ້າງ ຫຼື ການຍົກເວັ້ນ ອັດຕາພາສີ, ອາກອນ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;

6. ສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງເອົາການ ສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມເຂົ້າ, ແຍກອອກ ຫຼື ຍຸບເລີກ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການກຳນົດເຂດແດນຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

7. ຕົກລົງ ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ທະບວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ກົມ ຫຼື ອົງການ ລັດທຽບເທົ່າກົມ;

8. ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ກຳນົດເຂດແດນ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນຕາມການສະເໜີ ຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງເອົາ;

9. ສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ;

10. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

11. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

12. ຕົກລົງ ໃຫ້ສັນຊາດ, ຖອນສັນຊາດ, ປະສັນຊາດ, ໃຫ້ສັນຊາດລາວຄືນ;

13. ຕົກລົງໃຫ້ຄົນຕ່າງປະເທດ ເປັນພົນລະເມືອງກິດຕິມະສັກ;

14. ສະເໜີ ຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

15. ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ກຳນົດ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນດາມາດຕະການ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ ລວມທັງພົນລະເມືອງລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

16. ສ້າງ, ເຂົ້າຮ່ວມ, ຕີຄວາມໝາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ໃນລະດັບລັດຖະບານ;

17. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫຼື ຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ, ຍົກເວັ້ນ ຄຳຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ;

18. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ແລະ ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ;

19. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ ;

20. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານນຳພາ, ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;

2. ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ ແລະ ນິຕິກຳ ຂອງລັດຖະບານ;

4. ສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;

5. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າທະບວງ, ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ;

6. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງເອົາ;

7. ເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ປົດຊັ້ນພັນເອກ; ສະເໜີປະທານປະເທດ ເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ປົດຊັ້ນນາຍພົນຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

8. ສະເໜີ ປະທານປະເທດ ແຕ່ງຕັ້ງ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄປປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຮຽກກັບຄືນປະເທດ;

9. ສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາ ການຍົກເລີກ, ການລົບລ້າງ ການເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນໃນລະດັບລັດ;

10. ສະເໜີ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແກ່ສົນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນໃນລະດັບລັດ;

11. ສະເໜີ ປະທານປະເທດ ຕົກລົງມອບ ຫຼື ປະດັບຫຼຽນຄຳແຫ່ງຊາດ, ຫຼຽນກຽດຕິຄຸນ, ຫຼຽນໄຊ, ນາມມະຍົດສູງສຸດແຫ່ງລັດ ແລະ ຕົກລົງໃຫ້ການຍ້ອງຍໍດ້ວຍຮູບການອື່ນ;

12. ອອກ ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການຂອງລັດຖະບານ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

13. ມອບສິດ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ລົງນາມໃນສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ກັບຕ່າງປະເທດ;

14. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;

15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະປະທານປະເທດ;

16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊ່ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມຂົງເຂດວຽກງານ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທ່ານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລານາຍົກລັດຖະມົນຕີຕິດຂັດ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີ ສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ໝວດທີ III
ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ

ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະບານ

ບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຖືກເລືອກຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານປະເທດ.

ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພາຍຫຼັງສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໝົດອາຍຸການແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານຊຸດເກົ່າສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຈົນກວ່າຈະມີລັດຖະບານຊຸດໃໝ່.

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ດຳລົງຕຳແໜ່ງຢູ່ບ່ອນເກົ່າ ບໍ່ເກີນ ສອງສະໄໝຕິດຕໍ່ກັນ.

ໝວດທີ IV
ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ແມ່ນ ໂຄງປະກອບກົງຈັກໜຶ່ງ ຂອງລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການອຳນວຍ, ຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ປະສານສົມທົບວຽກງານກັບ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ; ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານຮັບໃຊ້, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

2. ກະກຽມ ເນື້ອໃນ, ບັນທຶກ, ອອກແຈ້ງການ ແລະ ຮ່າງມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ກອງປະຊຸມນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມອື່ນ ທີ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;

3. ເກັບກໍາ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີທັດສະນະ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານຂໍການຊີ້ນໍາ ຫຼື ການຕົກລົງຈາກລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ກວດກາກັ່ນຕອງ, ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີຄວາມເຫັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາສໍາຄັນທີ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສະເໜີຂຶ້ນມາ ແລ້ວລາຍງານຂໍຄວາມເຫັນຊີ້ນໍາ ຫຼື ຕົກລົງຈາກລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການກໍານົດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຊາດ ໃຫ້ມີຄຸນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ;

6. ຄຸ້ມຄອງຂົງເຂດວຽກງານທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;

7. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານ, ກອງປະຊຸມນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ກອງປະຊຸມອື່ນທີ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;

8. ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;

9. ລາຍງານ ກ່ຽວກັບສະພາບການ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

10. ຈັດຕັ້ງ, ກະກຽມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມພົບປະ, ພິທີຕ້ອນຮັບ ຫຼື ພິທີສົ່ງຄະນະຜູ້ແທນ, ບຸກຄົນສໍາຄັນ ທີ່ເປັນແຂກຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

11. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິ, ດໍາລັດ, ຄໍາສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ, ຄໍາເຫັນຊີ້ນໍາ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພ້ອມທັງສັງລວມລາຍງານ ຕໍ່ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

12. ຄົ້ນຄວ້າ ຄໍາຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສັນຊາດ ແລະ ພົນລະເມືອງກິດຕິມະສັກ ;

13. ຮັບຟັງຄໍາຄິດເຫັນ, ຄໍາຮ້ອງ, ຄໍາສະເໜີ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ແກ້ໄຂ ຫຼືສະເໜີໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

14.ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ;

15.ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ເຊັ່ນ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

16.ຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ງົບປະມານ, ປະກອບ ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

17.ພົວພັນ, ປະສານງານກັບ ຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ, ຄະນະເລຂາທິການສະພາແຫ່ງຊາດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງວຽກງານລວມ ຂອງລັດຖະບານ;

18.ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;

19.ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

20.ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ແມ່ນ ສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື/ແລະ ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ, ປະຈໍາປີ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;

2. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ ກວດກາ ແລະ ວາງມາດຕະການອັນຈໍາເປັນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ມະຕິ ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງລັດຖະບານ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;

3. ສະເໜີ ສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ, ລັດຖະດໍາລັດ ແລະ ດໍາລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ;

4. ເປັນໂຄສົກລັດຖະບານ ເພື່ອເຜີຍແຜ່, ຖະແຫຼງ ຫຼືຊີ້ແຈງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ແລະ ໜັງສືທາງລັດຖະການ;

6. ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼືລຶບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ, ແຈ້ງການ ແລະ ໜັງສືທາງລັດຖະການ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມ ແລະ ສະເໜີປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກນິຕິກໍາຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຂັດກັບ ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ ແລະ ບັນຈຸ ສັບຊ້ອນພະນັກງານວິຊາການ;

8. ລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;

9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຕໍ່ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຫຼືຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ14 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຮອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ຮອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ໃນການຊີ້ນໍາວຽກງານ ຕາມຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ແລະ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ເປັນຜ຺ູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານຕິດຂັດ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ມີ ສິດລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ບັນດາກົມ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ບັນດາພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ຊຶ່ງກໍານົດໂດຍ ດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກໍາມະການ ຫຼື ອົງການສັງກັດຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານຂຶ້ນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ

ບຸກຄະລາກອນ ຂອງຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍ ບັນດາລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຮອງລັດຖະມົນຕີປະຈໍາຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າກົມ,

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທະບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ.

ໃນກໍລະນີມີການສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກໍາມະການ ຫຼື ອົງການສັງກັດ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານນັ້ນ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ຍັງປະກອບດ້ວຍ ປະທານ ແລະ ຮອງປະທານຄະນະກໍາມະການ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສັງກັດ ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ກອງເລຂາ.

ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ຄະນະກໍາມະການ ຫຼື ອົງການສັງກັດຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ V
ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ17 (ປັບປຸງ) ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນ ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ມີ ພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບ ຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນໍາຂົງເຂດວຽກງານໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງລັດ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

2. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານມາເປັນແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ;

3. ກໍານົດແຜນການ ສ້າງ, ຝຶກອົບຮົມ, ບໍາລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ກໍານົດການຈັດຕັ້ງ, ມາດຕະຖານ, ເງື່ອນໄຂການບັນຈຸ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;

5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ,ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;

6. ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນໍາ ການນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ວິທະຍາການໃໝ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂະແໜງການຂອງຕົນ;

7. ສະເໜີ ປັບປຸງ ຫຼື ສ້າງ ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະ ຮ່າງດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ;

8. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ໜັງສືທາງລັດຖະການ;

9. ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ໂດຍມີການແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສິດຕົກລົງບັນຫາ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະອຽດ;

10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;

11. ສະຫຼຸບ ສັງລວມແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ເປັນຫົວໜ້າກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຕາມຂະແໜງການຕົນຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ, ປະຈຳປີ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ມະຕິ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;

2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ກວດກາ ແລະ ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ມະຕິ ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂອງລັດຖະບານ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;

3. ສະເໜີ ສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງ ກົດໝາຍ, ລັດຖະບັນຍັດ, ລັດຖະດຳລັດ ແລະ ດຳລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ;

4. ຊີ້ນຳ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດໃໝ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຂະແໜງການຕົນ;

5. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ;

6. ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼືລົບລ້າງ ນິຕິກຳ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມຂອງຕົນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການ;

7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ ໂຈະ, ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ຫຼື ລະບຽບການ;

8. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;

9. ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບການສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ ຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ກ່ອນນໍາສະເໜີສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງເອົາ;

10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຈລະຈາ, ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາ ແລະ ບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈໍາ ກັບຕ່າງປະເທດ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;

11. ລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ;

12. ສະຫຼຸບ ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນໍາຂົງເຂດວຽກງານ;

13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງໃນການຊີ້ນໍາວຽກງານຂອງຕົນ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງຕິດຂັດ.

ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫຼື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍ ທະບວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງການອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ບັນດາກົມ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ສະຖາບັນ, ບັນດາພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ຊຶ່ງກໍານົດໂດຍດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າທະບວງ, ຮອງຫົວໜ້າທະບວງ,

ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫົວໜ່ວຍວິຊາການ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ໝວດທີ VI
ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເປີດຂຶ້ນເດືອນລະເທື່ອ ໂດຍແມ່ນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ປະທານປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສະມາຊິກລັດຖະບານ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານທຸກຄັ້ງ. ນອກຈາກນັ້ນ ອາດເຊີນຜູ້ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້. ສຳລັບຜູ້ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ ມີສິດປະກອບຄວາມເຫັນຕໍ່ກອງປະຊຸມ ແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ.

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງບັນຫາ ຫຼື ລົງມະຕິ ໂດຍຖືເອົາສຽງສ່ວນຫຼາຍ. ຖ້າຫາກມີສຽງເທົ່າກັນ ໃຫ້ຖືເອົາສຽງຂອງປະທານກອງປະຊຸມ ເປັນອັນຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ລັດຖະບານ ອາດເປີດກອງປະຊຸມວິສາມັນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຕາມການສະເໜີ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ ຫຼື ອາດເປີດກອງປະຊຸມນາຍົກ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຮ່ວມກັບສະມາຊິກລັດຖະບານ ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ລັດຖະບານ ຍັງຮຽກໂຮມ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມປີລະສອງເທື່ອ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊີ້ນຳ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ກອງປະຊຸມພິເສດ

ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ໂດຍການຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານຂອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດເປີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ຫຼື ເມື່ອປະເທດຊາດຕົກຢູ່ໃນສະພາວະວິກິດການຮ້າຍແຮງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ໃນສະພາວະສຸກເສີນທາງດ້ານການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນທີ່ນຳເຂົ້າກອງປະຊຸມ

ເນື້ອໃນທີ່ນຳເຂົ້າ ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາແຫ່ງຊາດ;
3. ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ຮ່າງດຳລັດ;
4. ການສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ, ຍຸບເລີກ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຂດພິເສດ, ການກຳນົດເຂດແດນຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເຂດພິເສດ ກ່ອນນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ;
5. ການສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ ແລະ ຍຸບເລີກ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ໂດຍກົງ;
6. ການສ້າງຕັ້ງ, ໂຮມ, ແຍກ, ຍຸບເລີກ, ກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
7. ການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ; ໂຄງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ;
9. ເນື້ອໃນການເຈລະຈາ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ຈະເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ;
10. ບົດສະຫຼຸບ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລັດຖະບານ;
11. ບົດລາຍງານ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ປະທານປະເທດ;
12. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນ.

ໝວດທີ VII
ລະບອບວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີການສົມທົບລະຫວ່າງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝູ່ຄະນະ ກັບການຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ.

ລັດຖະບານ ຖືເອົາກອງປະຊຸມເປັນວິທີການຕົ້ນຕໍ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ

ສະມາຊິກລັດຖະບານ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງໂດຍເຄົາລົບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງກັນ ແລະ ກັນ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາບໍ່ເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງ ສະມາຊິກລັດຖະບານດ້ວຍກັນນັ້ນໃຫ້ນຳສະເໜີບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດນັ້ນສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການພົວພັນກັບສະພາແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ຕ້ອງອະທິບາຍ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ການຊັກຖາມ ຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕາມຄໍາສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນການພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຫຼື ວຽກງານ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ທີ່ສໍາຄັນນັ້ນຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນດີຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ເສຍກ່ອນ. ຖ້າຫາກໄດ້ມີການເຊັນ ສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນນັ້ນ ຕ້ອງນໍາສະເໜີ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານ ຍັງຕ້ອງພົວພັນ ກັບ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນການ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ກົດໝາຍ ຕາມເນື້ອໃນ, ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສ້າງນິຕິກໍາ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການພົວພັນກັບປະທານປະເທດ

ລັດຖະບານ ຕ້ອງລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ປະທານປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ປະທານປະເທດ ເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະ ເປັນປະທານ ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການພົວພັນກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ລັດຖະບານ ປະສານສົມທົບກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃນການບັງຄັບໃຊ້, ຕິດຕາມກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ພ້ອມທັງຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນ ລັດຖະບານ ອາດຈະເຊີນ ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການພົວພັນກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນນັ້ນລັດຖະບານ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າແຫ່ງຊາດລາວ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນກໍາມະບານລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ປຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພ້ອມທັງສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ອາດເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່)ການພົວພັນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ລັດຖະບານ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງໂດຍກົງ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີການພົວພັນປະສານສົມທົບ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຕົກລົງຕັດສິນບັນຫາ ກ່ຽວກັບການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ, ງົບປະມານ, ການຄຸ້ມຄອງ ພະນັກງານ -ລັດຖະກອນ, ການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ວຽກງານອື່ນຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ

ລັດຖະບານ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ມິດຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມື; ຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບທຸກປະເທດ ບົນຫຼັກການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງກັນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ລັດຖະບານ ສະໜັບສະໜູນການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນໂລກ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ

ລັດຖະບານ ຮັບພິຈາລະນາ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການກະທຳ ຫຼື ການຕົກລົງໃດໜຶ່ງ ຂອງການຈັດຕັ້ງບໍລິຫານລັດ ຫຼື ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ເຫັນວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການແລະ ແຕະຕ້ອງເຖິງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງປະຊາຊົນ.

ໝວດທີVIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ06 ພຶດສະພາ 2003.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້